

การรู้จໍาหน่วยเรียนสร้างภาษาไทยโดยใช้โครงข่ายภาษาที่มี

นาย เอกฤทธิ์ มณีน้อย

สถาบันวิทยบริการ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า ภาควิชาชีวกรรมไฟฟ้า
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2541
ISBN 974-331-422-9
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

THAI VOWEL PHONEME RECOGNITION USING ARTIFICIAL NEURAL NETWORKS

Mr. Ekkarit Maneenoi

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

For the Degree of Master of Engineering in Electrical Engineering

Department of Electrical Engineering

Graduate School

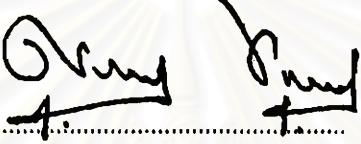
Chulalongkorn University

Academic Year 1998

ISBN 974-331-422-9

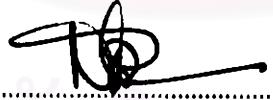
หัวข้อวิทยานิพนธ์ การรู้จำหน่วยเสียงสระภาษาไทยโดยใช้โครงข่ายประสาทเทียม
โดย นาย เอกฤทธิ์ มนีน้อย
ภาควิชา วิศวกรรมไฟฟ้า
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. สมชาย จิตะพันธ์กุล
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุดาพร ลักษณ์ยนารวิน

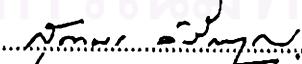
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ นายแพทย์ ศุภวัฒน์ พุติวงศ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิทิต เพญจพลกุล)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร. สมชาย จิตะพันธ์กุล)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุดาพร ลักษณ์ยนารวิน)

..... กรรมการ
(ดร. จุฬารัตน์ ตันประเสริฐ)

เอกสารที่ มณฑลฯ : การรู้จำหน่วยเสียงสระภาษาไทยโดยใช้โครงข่ายประสาทเทียม (THAI VOWEL PHONEME RECOGNITION USING ARTIFICIAL NEURAL NETWORKS) อาจารย์ที่ปรึกษา : รศ. ดร. สมชาย จิตพันธุ์กุล, อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม : ผศ. ดร. สุดาพร ลักษณ์ยานวิน, 118 หน้า. ISBN 974-331-422-9.

วิทยานิพนธ์นี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาระบบรู้จำหน่วยเสียงสระภาษาไทยโดยใช้โครงข่ายประสาทเทียม โครงข่ายประสาทเทียมที่ใช้ในงานวิจัยนี้มีโครงสร้างแบบ MLP ที่มีจำนวนชั้นซ่อนตัวหนึ่งชั้นและใช้ชั้นตอนวิธีการส่งต่อ ย้อนกลับในการฝึกฝน โครงข่ายประสาทเทียมจะถูกแบ่งออกเป็นโครงข่ายย่อยสำหรับรู้จำหน่วยเสียงสระเดียวจากชุดคำศัพท์ที่ประกอบด้วยเสียงสระเดียวภาษาไทย 9 หน่วยเสียงเพื่อการสร้างต้นแบบหน่วยเสียงที่มีประสิทธิภาพ นอกจากการรู้จำหน่วยเสียงสระเดียวโดย โครงข่ายประสาทเทียมแล้วงานวิจัยนี้ได้สร้างแบบจำลองทางสถิติของช่วงความยาวเสียงเพื่อทำการรู้จำสายเสียงสัน-ยางกับชุดคำศัพท์ที่ประกอบด้วยสายเสียงสันยาวจำนวน 6 เสียง ค่าลักษณะสำคัญที่ใช้ในงานวิจัยนี้ได้แก่ สัมประสิทธิ์การประมาณพันธะเชิงเส้น สัมประสิทธิ์ cepstral และความถี่ฟอร์แมเน็ต ผลการทดสอบอัตราการรู้จำคำร้อยละ 90.34 เมื่อใช้การแบ่งกลุ่มน้ำยเสียงสระตามความถี่ฟอร์แมเน็ตและใช้ค่าสัมประสิทธิ์ cepstral เป็นค่าลักษณะสำคัญ สูงกว่ากรณีที่ไม่มีการแบ่งกลุ่มน้ำยเสียงสระตามความถี่ฟอร์แมเน็ตที่มีอัตราการรู้จำร้อยละ 85.92 โดยที่ผู้พูดในชุดฝึกอบรมจำนวน 30 คน และชุดทดสอบแบบไปรษณีย์กับผู้พูด 20 คน

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาควิชา วิศวกรรมไฟฟ้า
สาขาวิชา วิศวกรรมไฟฟ้า
ปีการศึกษา 2541

ลายมือชื่อนิสิต
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

4070520621 : MAJOR ELECTRICAL ENGINEERING

KEY WORD: VOWEL PHONEME RECOGNITION / PHONEME RECOGNITION /
ARTIFICIAL NEURAL NETWORKS

EKKARIT MANEENOI : THAI VOWEL PHONEME RECOGNITION USING ARTIFICIAL
NEURAL NETWORKS. THESIS ADVISOR : ASSOC. PROF. SOMCHAI JITAPUNKUL, Dr.
Ing. THESIS CO-ADVISOR : ASSIST. PROF. SUDAPORN LUKSANEEYANAVIN, Ph.D.
118 pp. ISBN 974-331-422-9.

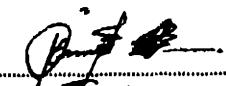
The objective of this research is to develop the Thai vowel-phoneme recognition system using an artificial neural network. The single hidden layer MLP neural network with the backpropagation algorithm, is employed in this research. The artificial neural network is divided into subnetworks for recognizing the 9 vowel phonemes from the vocabulary set. Furthermore, this thesis has also constructed the statistical model for recognizing short and long vowels. The features used in this research are linear prediction coefficient, cepstral coefficient, and formant frequency. The recognition rate of this system is 90.34 percent when the subdivided artificial neural networks correspond to formant frequency and cepstral coefficient. The recognition rate of this subdivided network is higher than the single network of which the recognition rate is 85.92 percent. Thirty training speakers and twenty test speakers are employed in this research.

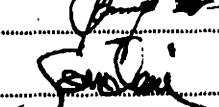
สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

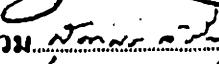
ภาควิชา..... วิศวกรรมไฟฟ้า

สาขาวิชา..... วิศวกรรมไฟฟ้า

ปีการศึกษา..... 2541

ลายมือชื่อนิสิต.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาawan.....

๓

เอกสารที่ มณีน้อย : การรู้จำหน่วยเสียงสระภาษาไทยโดยใช้โครงข่ายประสาทเทียม
(THAI VOWEL PHONEME RECOGNITION USING ARTIFICIAL NEURAL NETWORKS) อาจารย์ที่ปรึกษา : รศ. ดร. สมชาย จิตพันธุ์กุล, อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม : พศ. ดร. สุดาพร ลักษณ์ยานวิน, 118 หน้า. ISBN 974-331-422-9

วิทยานิพนธ์นี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาระบบรู้จำหน่วยเสียงสระภาษาไทยโดยใช้โครงข่ายประสาทเทียม โครงข่ายประสาทเทียมที่ใช้ในงานวิจัยนี้มีโครงสร้างแบบ MLP ที่มีจำนวนชั้นซ่อนตัวหนึ่งชั้น และใช้ชั้นตอนวิธีการส่งค่าข้อมูลกลับในการฝึกฝน โครงข่ายประสาทเทียมจะถูกแบ่งออกเป็นโครงข่ายย่อย สำหรับรู้จำหน่วยเสียงสระเดียวกันจากชุดคำศัพท์ที่ประกอบด้วยเสียงสระเดียวกันภาษาไทย ๙ หน่วยเสียงเพื่อการสร้างต้นแบบหน่วยเสียงที่มีประสิทธิภาพ นอกจากการรู้จำหน่วยเสียงสระเดียวโดยโครงข่ายประสาทเทียมแล้วงานวิจัยนี้ได้สร้างแบบจำลองทางสถิติของช่วงความยาวเสียงสระเพื่อทำการรู้จำสระเสียงสั้น-ยาวกับชุดคำศัพท์ที่ประกอบด้วยสระเสียงสั้นยาวจำนวน ๖ เสียง คำลักษณะสำคัญที่ใช้ในงานวิจัยนี้ได้แก่ สัมประสิทธิ์ การประมาณพันธะเชิงเส้น สัมประสิทธิ์ cepstral และความถี่ฟอร์เมนท์ ผลการทดสอบอัตราการรู้จำมีค่าร้อยละ 90.34 เมื่อใช้การแบ่งกลุ่มนิวยาเสียงสระตามความถี่ฟอร์เมนท์และใช้คำลักษณะสำคัญ เป็นคำลักษณะสำคัญ สูงกว่ากรณีที่ไม่มีการแบ่งกลุ่มนิวยาเสียงสระตามความถี่ฟอร์เมนท์ที่มีอัตราการรู้จำอยู่ 85.92 โดยที่ผู้พูดในชุดฝึกฝนมีจำนวน 30 คน และชุดทดสอบแบบบีบีนักกับผู้พูด 20 คน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4070520621: MAJOR ELECTRICAL ENGINEERING

KEY WORD : VOWEL PHONEME RECOGNITION / PHONEME RECOGNITION /
ARTIFICIAL NEURAL NETWORKS

EKKARIT MANEENOI : THAI VOWEL PHONEME RECOGNITION USING
ARTIFICIAL NEURAL NETWORKS. THESIS ADVISOR : ASSOC. PROF.
SOMCHAI JITAPUNKUL, Dr. Ing. THESIS COADVISOR : ASSIST. PROF.
SUDAPORN LUKSANEYANAVIN, Ph.D. 118 pp. ISBN 974-331-422-9

The objective of this research is to develop the Thai vowel-phoneme recognition system using an artificial neural network. The single hidden layer MLP neural network with the backpropagation algorithm, is employed in this research. The artificial neural network is divided into subnetworks for recognizing the 9 vowel phonemes from the vocabulary set. Furthermore, this thesis has also constructed the statistical model for recognizing short and long vowels. The features used in this research are linear prediction coefficient, cepstral coefficient, and formant frequency. The recognition rate of this system is 90.34 percent when the subdivided artificial neural networks correspond to formant frequency and cepstral coefficient. The recognition rate of this subdivided network is higher than the single network of which the recognition rate is 85.92 percent. Thirty training speakers and twenty test speakers are employed in this research.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กิตติกรรมประกาศ

ผู้จัดข้อกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. สมชาย จิตตะพันธ์สกุล อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้ กรุณาให้คำแนะนำในการดำเนินการวิจัย ให้คำปรึกษา จัดทำอุปกรณ์และทุนวิจัยเพื่อดำเนินการวิจัย และ ข้อกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุดาพร ลักษณ์มณีวนิ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วมที่ได้กรุณาให้คำแนะนำและให้คำปรึกษาทางด้านภาษาศาสตร์ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการทำวิจัย

ขอขอบคุณ คุณวิศรุต อากุบต์ ที่ได้กรุณาสละเวลาให้คำแนะนำและคำปรึกษาที่สำคัญอย่างยิ่งต่อ การดำเนินการวิจัย

ขอขอบคุณเพื่อนนิสิตปริญญาโทและนิสิตปริญญาตรีทุกท่านที่ได้ช่วยเหลือการดำเนินการวิจัยและ เป็นกำลังใจตลอดมา

ขอขอบคุณโครงการกลุ่มวิจัยบัณฑิตศึกษาด้านໂගรุณนาคมที่สนับสนุนทุนการศึกษาและค่าใช้จ่าย ในการนำเสนอผลงานวิจัย

**สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	๓
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๗
กิตติกรรมประกาศ.....	๙
สารบัญตาราง.....	๑๖
สารบัญภาพ.....	๒๑
บัญชีคำศัพท์.....	๒๘
บทที่ 1 บทนำ.....	๑
1.1 แนวเหตุผล.....	๑
1.2 ปัญหาของการรู้จำเสียงพูดภาษาไทยที่ผ่านมา.....	๔
1.3 วัตถุประสงค์.....	๔
1.4 เป้าหมายและขอบเขตของงานวิจัย.....	๔
1.5 ขั้นตอนและวิธีการดำเนินการ.....	๔
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	๕
บทที่ 2 หลักการและทฤษฎีสำคัญ.....	๘
2.1 การประมาณผลลัพธ์ภูมิบึงตัน.....	๘
2.2 การวิเคราะห์และวัดค่าลักษณะสำคัญ.....	๑๐
2.3 โครงข่ายประสานเทียม.....	๒๑
2.4 กลศาสตร์และภาษาศาสตร์.....	๓๒
2.5 การรู้จำแบบรูปโดยวิธีเชิงสถิติ.....	๓๔
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	๓๗
3.1 การเลือกคำศัพท์ภาษาไทย.....	๓๗
3.2 การสร้างระบบรู้จำหน่วยเสียงสารภาษาไทย.....	๓๗
3.3 ขั้นตอนการฝึกฝนระบบรู้จำหน่วยเสียงสารภาษาไทย.....	๓๙
3.4 ขั้นตอนการทดสอบระบบรู้จำหน่วยเสียงสารภาษาไทย.....	๔๖
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	๔๙
4.1 พารามิเตอร์ที่สำคัญในการฝึกฝนของโครงข่ายประสานเทียมและช้อมูลเสียงพูด.....	๔๙
4.2 การแบ่งกลุ่มนหน่วยเสียงสารภาษาไทย.....	๔๙
4.3 การทดลองเพื่อหาจำนวนโนดในชั้นช่องตัว.....	๕๐
4.4 ผลการรู้จำหน่วยเสียงสารภาษาไทยแต่ละกลุ่มย่อย.....	๕๓
4.5 ผลการรู้จำหน่วยเสียงสารภาษาไทยทั้งระบบ.....	๖๒

4.6 ผลการรู้จาระเสียงสัน-ญา.....	78
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ.....	84
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	84
5.2 ข้อเสนอแนะ.....	85
รายการอ้างอิง.....	87
ภาคผนวก ก รายการชุดคำศัพท์ภาษาไทย.....	91
ภาคผนวก ข สเปกต์รัมของของที่น่าสนใจเสียงสาระและความถี่ฟอร์แมต.....	92
ภาคผนวก ค รายละเอียดผลการรู้จาระเสียงสาระภาษาไทย.....	101
ประวัติผู้วิจัย.....	118

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1.1 งานวิจัยเกี่ยวกับระบบรู้จำเสียงพูดภาษาไทย.....	5
ตารางที่ 2.1 ขั้นตอนหรือวิธีการ Levinson-Durbin.....	15
ตารางที่ 2.2 หน่วยเสียงสาระเดี่ยวภาษาไทย.....	33
ตารางที่ 4.1 กลุ่มหน่วยเสียงสาระ.....	50
ตารางที่ 4.2 ผลของจำนวนโนนดในขั้นช่อนตัวกับอัตราการรู้จำของหน่วยเสียงสาระ ในกลุ่มที่ 3 (ii, vv, uu).....	51
ตารางที่ 4.3 ผลของจำนวนโนนดในขั้นช่อนตัวกับอัตราการรู้จำของหน่วยเสียงสาระ ในกลุ่มที่ 9 (สารทุกหน่วย).....	52
ตารางที่ 4.4 อัตราการรู้จำแบบไม่เขียนกับผู้พูดของข้อมูลทดสอบสำหรับหน่วยเสียงสาระกลุ่มที่ 3 หรือสารสูง (หน้า-กลาง-หลัง) ที่ใช้สัมประสิทธิ์ cepstral 16 อันดับเป็นค่าลักษณะสำคัญ.....	60
ตารางที่ 4.5 อัตราการรู้จำแบบไม่เขียนกับผู้พูดของข้อมูลทดสอบสำหรับหน่วยเสียงสาระกลุ่มที่ 4 หรือสารกลาง (หน้า-กลาง-หลัง) ที่ใช้สัมประสิทธิ์ cepstral 16 อันดับเป็นค่าลักษณะสำคัญ..	60
ตารางที่ 4.6 อัตราการรู้จำแบบไม่เขียนกับผู้พูดของข้อมูลทดสอบสำหรับหน่วยเสียงสาระกลุ่มที่ 5 หรือสารต่ำ (หน้า-กลาง-หลัง) ที่ใช้สัมประสิทธิ์ cepstral 16 อันดับเป็นค่าลักษณะสำคัญ.....	60
ตารางที่ 4.7 อัตราการรู้จำแบบไม่เขียนกับผู้พูดของข้อมูลทดสอบสำหรับหน่วยเสียงสาระกลุ่มที่ 6 หรือสารหน้า (สูง-กลาง-ต่ำ) ที่ใช้สัมประสิทธิ์ cepstral 16 อันดับเป็นค่าลักษณะสำคัญ.....	61
ตารางที่ 4.8 อัตราการรู้จำแบบไม่เขียนกับผู้พูดของข้อมูลทดสอบสำหรับหน่วยเสียงสาระกลุ่มที่ 7 หรือสารกลาง (สูง-กลาง-ต่ำ) ที่ใช้สัมประสิทธิ์ cepstral 16 อันดับเป็นค่าลักษณะสำคัญ.....	61
ตารางที่ 4.9 อัตราการรู้จำแบบไม่เขียนกับผู้พูดของข้อมูลทดสอบสำหรับหน่วยเสียงสาระกลุ่มที่ 8 หรือสารหลัง (สูง-กลาง-ต่ำ) ที่ใช้สัมประสิทธิ์ cepstral 16 อันดับเป็นค่าลักษณะสำคัญ.....	61
ตารางที่ 4.10 ผลสรุปการจัดกลุ่มหน่วยเสียงสารตามความถี่ฟอร์เมนท์ที่ 1 ที่ใช้สัมประสิทธิ์ cepstral 16 อันดับ เป็นค่าลักษณะสำคัญ.....	76
ตารางที่ 4.11 ผลสรุปการจัดกลุ่มหน่วยเสียงสารตามความถี่ฟอร์เมนท์ที่ 2 ที่ใช้สัมประสิทธิ์ cepstral 16 อันดับ เป็นค่าลักษณะสำคัญ.....	76
ตารางที่ 4.12 อัตราการรู้จำหน่วยเสียงสารไม่มีการแบ่งกลุ่มหน่วยเสียงตามความถี่ฟอร์เมนท์ ที่ใช้สัมประสิทธิ์ cepstral 16 อันดับ เป็นค่าลักษณะสำคัญ.....	77
ตารางที่ 4.13 ค่าลักษณะสำคัญที่ให้อัตราการรู้จำสูงสุดสำหรับแต่ละกลุ่มหน่วยเสียงสาร.....	77
ตารางที่ 4.14 อัตราการรู้จำสำหรับแต่ละกลุ่มหน่วยเสียงสารภายหลังจากการแบ่งกลุ่มหน่วยเสียงสาร.....	78
ตารางที่ 4.15 ค่าทางสถิติของแบบจำลองช่วงเวลาความยาวของสารเสียงสัน-ยา.....	82

ตารางที่ 4.16 ความผิดพลาดของแบบจำลองช่วงเวลาความยาวของสารเสียงสัน-ยาว	82
ที่มีการเจาะแจงแบบปกติหรือแบบแก๊ส.....	82
ตารางที่ 4.17 ผลการรู้จ่าสารเสียงสัน-ยาว.....	82
ตารางที่ ก.1 รายละเอียดชุดคำศัพท์ที่ใช้สำหรับการรู้จ่าหน่วยเสียงสาร.....	91
ตารางที่ ก.2 รายละเอียดชุดคำศัพท์ที่ใช้สำหรับการจำแนกเสียงสารสัน-ยาว.....	91
ตารางที่ ข.1 ความถี่ฟอร์เมนท์เฉลี่ยของหน่วยเสียงสารอี.....	92
ตารางที่ ข.2 ความถี่ฟอร์เมนท์เฉลี่ยของหน่วยเสียงสารอี.....	93
ตารางที่ ข.3 ความถี่ฟอร์เมนท์เฉลี่ยของหน่วยเสียงสารอุ.....	94
ตารางที่ ข.4 ความถี่ฟอร์เมนท์เฉลี่ยของหน่วยเสียงสารเอ.....	95
ตารางที่ ข.5 ความถี่ฟอร์เมนท์เฉลี่ยของหน่วยเสียงสารเอ.....	96
ตารางที่ ข.6 ความถี่ฟอร์เมนท์เฉลี่ยของหน่วยเสียงสารโอ.....	97
ตารางที่ ข.7 ความถี่ฟอร์เมนท์เฉลี่ยของหน่วยเสียงสารแอ.....	98
ตารางที่ ข.8 ความถี่ฟอร์เมนท์เฉลี่ยของหน่วยเสียงสารอา.....	99
ตารางที่ ข.9 ความถี่ฟอร์เมนท์เฉลี่ยของหน่วยเสียงสารอ.....	100
ตารางที่ ค.1 อัตราการรู้จ่าแบบไม่เข้ากับผู้พูดของข้อมูลทดสอบ	
สำหรับหน่วยเสียงสารกลุ่มที่ 3 หรือสารสูง (หน้า-กลาง-หลัง).....	101
ตารางที่ ค.2 อัตราการรู้จ่าแบบไม่เข้ากับผู้พูดของข้อมูลทดสอบ	
สำหรับหน่วยเสียงสารกลุ่มที่ 4 หรือสารกลาง (หน้า-กลาง-หลัง).....	102
ตารางที่ ค.3 อัตราการรู้จ่าแบบไม่เข้ากับผู้พูดของข้อมูลทดสอบ	
สำหรับหน่วยเสียงสารกลุ่มที่ 5 หรือสารต่ำ (หน้า-กลาง-หลัง).....	103
ตารางที่ ค.4 อัตราการรู้จ่าแบบไม่เข้ากับผู้พูดของข้อมูลทดสอบ	
สำหรับหน่วยเสียงสารกลุ่มที่ 6 หรือสารหน้า (สูง-กลาง-ต่ำ).....	104
ตารางที่ ค.5 อัตราการรู้จ่าแบบไม่เข้ากับผู้พูดของข้อมูลทดสอบ	
สำหรับหน่วยเสียงสารกลุ่มที่ 7 หรือสารกลาง (สูง-กลาง-ต่ำ).....	105
ตารางที่ ค.6 อัตราการรู้จ่าแบบไม่เข้ากับผู้พูดของข้อมูลทดสอบ	
สำหรับหน่วยเสียงสารกลุ่มที่ 8 หรือสารหลัง (สูง-กลาง-ต่ำ).....	106
ตารางที่ ค.7 ผลสรุปอัตราการจำแนกหน่วยเสียงสารแบบไม่เข้ากับผู้พูดของข้อมูลทดสอบ	
ตามความถี่ฟอร์เมนท์ที่ 1 (เสียงสารกลุ่มที่ 1).....	107
ตารางที่ ค.8 ผลสรุปอัตราการจำแนกหน่วยเสียงสารแบบไม่เข้ากับผู้พูดของข้อมูลทดสอบ	
ตามความถี่ฟอร์เมนท์ที่ 2 (เสียงสารกลุ่มที่ 2).....	108
ตารางที่ ค.9 อัตราการรู้จ่าแบบไม่เข้ากับผู้พูดของข้อมูลทดสอบ	
สำหรับหน่วยเสียงสารกลุ่มที่ 3 หรือสารสูง (หน้า-กลาง-หลัง) เมื่อพิจารณาทั้งระบบ.....	109

ตารางที่ ค.10 อัตราการรู้จ้าแบบไม่เขียนกับผู้พูดของข้อมูลทดสอบ	
สำหรับหน่วยเลียงสารากลุ่มที่ 4 หรือสารากลาง (หน้า-กลาง-หลัง)	เมื่อพิจารณาหั้งระบบ.....110
ตารางที่ ค.11 อัตราการรู้จ้าแบบไม่เขียนกับผู้พูดของข้อมูลทดสอบ	
สำหรับหน่วยเลียงสารากลุ่มที่ 5 หรือสารต่า (หน้า-กลาง-หลัง)	เมื่อพิจารณาหั้งระบบ.....111
ตารางที่ ค.12 อัตราการรู้จ้าแบบไม่เขียนกับผู้พูดของข้อมูลทดสอบ	
สำหรับหน่วยเลียงสารากลุ่มที่ 6 หรือสารหน้า (สูง-กลาง-ต่า)	เมื่อพิจารณาหั้งระบบ.....112
ตารางที่ ค.13 อัตราการรู้จ้าแบบไม่เขียนกับผู้พูดของข้อมูลทดสอบ	
สำหรับหน่วยเลียงสารากลุ่มที่ 7 หรือสารกลาง (สูง-กลาง-ต่า)	เมื่อพิจารณาหั้งระบบ.....113
ตารางที่ ค.14 อัตราการรู้จ้าแบบไม่เขียนกับผู้พูดของข้อมูลทดสอบ	
สำหรับหน่วยเลียงสารากลุ่มที่ 8 หรือสารหลัง (สูง-กลาง-ต่า)	เมื่อพิจารณาหั้งระบบ.....114
ตารางที่ ค.15 ผลสรุปอัตราการรู้จ้าแบบไม่เขียนกับผู้พูดของข้อมูลทดสอบ	
สำหรับหน่วยเลียงสารากลุ่มที่ 9.....	115
ตารางที่ ค.16 ผลสรุปอัตราการรู้จ้าแบบไม่เขียนกับผู้พูดของข้อมูลทดสอบ	
สำหรับหน่วยเลียงสาระที่แบ่งกลุ่มตามความถี่ฟอร์เมนท์ที่ 1 เมื่อพิจารณาหั้งระบบ.....116	
ตารางที่ ค.17 ผลสรุปอัตราการรู้จ้าแบบไม่เขียนกับผู้พูดของข้อมูลทดสอบ	
สำหรับหน่วยเลียงสาระที่แบ่งกลุ่มตามความถี่ฟอร์เมนท์ที่ 2 เมื่อพิจารณาหั้งระบบ.....117	

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญภาพ

หน้า	
7	รูปที่ 1.1 แบบจำลองระบบรู้จำเสียงพูดภาษาไทย.....
7	รูปที่ 1.2 ระบบรู้จำเสียงพูดที่ใช้แบบจำลองของคำโดดเด่นหน่วยเสียง.....
9	รูปที่ 2.1 พังก์ชันกรอบชนิด Hamming Window.....
9	รูปที่ 2.2 การแบ่งการอบรมข้อมูลเสียงพูดด้วยพังก์ชันกรอบชนิด Hamming Window.....
10	รูปที่ 2.3 การหาจุดเริ่มต้นและสิ้นสุดของพยางค์โดยวิธีพลังงาน.....
12	รูปที่ 2.4 แบบจำลองการประมาณพันธะเชิงเส้นสำหรับเสียงพูด.....
12	รูปที่ 2.5 แบบจำลองลังเคราะห์เสียงพูดจากแบบจำลองการประมาณพันธะเชิงเส้น.....
17	รูปที่ 2.6 พฤติกรรมการประมาณพันธะเชิงเส้นที่มีอันดับต่างกัน.....
18	รูปที่ 2.7 กรรมวิธีการหา Real Cepstrum.....
19	รูปที่ 2.8 รูปร่างของทางเดินเสียงและスペกตรัม.....
19	รูปที่ 2.9 รูปคลื่นสัญญาณเสียงที่ออกจากปากและที่เส้นเสียง.....
20	รูปที่ 2.10 ขั้นตอนการคำนวนความถี่ฟอร์เมนท์.....
20	รูปที่ 2.11 โพลของพังก์ชันถ่ายโอนของแบบจำลองการประมาณพันธะเชิงเส้น.....
22	รูปที่ 2.12 โครงสร้างของโครงข่ายประสาทเทียม.....
22	รูปที่ 2.13 แบบจำลองการทำงานที่ไม่เป็นเชิงเส้นของโนด.....
24	รูปที่ 2.14 ตัวอย่างโครงสร้างของโครงข่ายประสาทเทียมแบบ MLP ที่มีจำนวนชั้นชื่อนั้นตัว 2 ชั้น.....
25	รูปที่ 2.15 ทิศทางการไหลของสัญญาณในโครงข่ายประสาทเทียมแบบ MLP.....
26	รูปที่ 2.16 แสดงการไหลของสัญญาณของโนดที่ j.....
28	รูปที่ 2.17 การไหลของสัญญาณสำหรับโนด k ในชั้นข้อมูลออกที่เชื่อมต่อกับโนด j ในชั้นชื่อนั้นตัว.....
31	รูปที่ 2.18 ขั้นตอนวิธีการ backpropagation ของโครงข่ายประสาทเทียมแบบ MLP.....
31	รูปที่ 2.19 กราฟการไหลของสัญญาณที่แสดงผลของค่าคงที่โมเมนตัม.....
32	รูปที่ 2.20 แผนผังการจำแนกแบบ.....
34	รูปที่ 2.21 ความสัมพันธ์ของค่าความถี่ฟอร์เมนท์กับความยาวของทางช่องเดินเสียง สำหรับเสียงสารภาษาไทย
35	รูปที่ 2.22 การแปลง a priori class probability $P(w_i)$ ไปเป็น a posteriori probability $P(w_i x)$
36	รูปที่ 2.23 บริเวณที่มีความผิดพลาดในการตัดสินใจของการใช้ แบบจำลองทางสถิติที่มีการแจกแจงแบบเก้า.....
38	รูปที่ 3.1 ระบบรู้จำหน่วยเสียงสารภาษาไทย.....
38	รูปที่ 3.2 ขั้นตอนการฝึกฝนระบบรู้จำหน่วยเสียงสารภาษาไทย.....

รูปที่ 3.3	ขั้นตอนการทดสอบระบบรู้จำหน่วยเสียงสารภาษาไทย.....	39
รูปที่ 3.4	การขอนเข้ากระบวนการของข้อมูลเสียงพูดส่วนที่เป็นสารโดยใช้ค่าพัลส์และความถี่มูลฐาน.....	41
รูปที่ 3.5	ความถี่ฟอร์แมตท์ที่คำนวณจากการของพหุนามของสัมประสิทธิ์การประเมินพันธะเชิงเส้น.....	43
รูปที่ 3.6	โครงข่ายประสาทเทียมแบบ MLP ที่มีจำนวนชั้นช่องตัว 1 ชั้น.....	44
รูปที่ 3.7	รูปแบบข้อมูลเข้าที่ชั้นข้อมูลเข้าของโครงข่ายประสาทเทียม.....	44
รูปที่ 3.8	การใช้โครงข่ายประสาทเทียมในการรู้จำหน่วยเสียงสารสำหรับนิวจั้น.....	47
รูปที่ 3.9	ความถี่ฟอร์แมตท์ของสารเสียงสัน-ยา.....	48
รูปที่ 4.1	อัตราการรู้จำแบบไม่เขียนกับผู้พูดของข้อมูลทดสอบสำหรับหน่วยเสียงสารกลุ่มที่ 3 หรือสารสูง (หน้า-กลาง-หลัง) เมื่อใช้ผู้พูดฝึกฝน 30 คน.....	54
รูปที่ 4.2	อัตราการรู้จำแบบไม่เขียนกับผู้พูดของข้อมูลทดสอบสำหรับหน่วยเสียงสารกลุ่มที่ 4 หรือสารกลาง (หน้า-กลาง-หลัง) เมื่อใช้ผู้พูดฝึกฝน 30 คน.....	55
รูปที่ 4.3	อัตราการรู้จำแบบไม่เขียนกับผู้พูดของข้อมูลทดสอบสำหรับหน่วยเสียงสารกลุ่มที่ 5 หรือสารต่ำ (หน้า-กลาง-หลัง) เมื่อใช้ผู้พูดฝึกฝน 30 คน.....	56
รูปที่ 4.4	อัตราการรู้จำแบบไม่เขียนกับผู้พูดของข้อมูลทดสอบสำหรับหน่วยเสียงสารกลุ่มที่ 6 หรือสารหน้า (สูง-กลาง-ต่ำ) เมื่อใช้ผู้พูดฝึกฝน 30 คน.....	57
รูปที่ 4.5	อัตราการรู้จำแบบไม่เขียนกับผู้พูดของข้อมูลทดสอบสำหรับหน่วยเสียงสารกลุ่มที่ 7 หรือสารกลาง (สูง-กลาง-ต่ำ) เมื่อใช้ผู้พูดฝึกฝน 30 คน.....	58
รูปที่ 4.6	อัตราการรู้จำแบบไม่เขียนกับผู้พูดของข้อมูลทดสอบสำหรับหน่วยเสียงสารกลุ่มที่ 8 หรือสารหลัง (สูง-กลาง-ต่ำ) เมื่อใช้ผู้พูดฝึกฝน 30 คน.....	59
รูปที่ 4.7	แผนภาพการกระจายของความถี่ฟอร์แมตท์ที่ 1 และความถี่ฟอร์แมตท์ที่ 2 ของหน่วยเสียงสาร.....	63
รูปที่ 4.8	แผนภาพแสดงการประมาณขอบเขตของของหน่วยเสียงสาร.....	64
รูปที่ 4.9	อัตราการจำแนกหน่วยเสียงสารแบบไม่เขียนกับผู้พูดของข้อมูลทดสอบ ตามความถี่ฟอร์แมตท์ที่ 1 (เสียงสารกลุ่มที่ 1).....	65
รูปที่ 4.10	อัตราการจำแนกหน่วยเสียงสารแบบไม่เขียนกับผู้พูดของข้อมูลทดสอบ ตามความถี่ฟอร์แมตท์ที่ 2 (เสียงสารกลุ่มที่ 2).....	66
รูปที่ 4.11	อัตราการรู้จำแบบไม่เขียนกับผู้พูดของข้อมูลทดสอบสำหรับ หน่วยเสียงสารกลุ่มที่ 3 หรือสารสูง (หน้า-กลาง-หลัง) เมื่อพิจารณาทั้งระบบ.....	67
รูปที่ 4.12	อัตราการรู้จำแบบไม่เขียนกับผู้พูดของข้อมูลทดสอบสำหรับ หน่วยเสียงสารกลุ่มที่ 4 หรือสารกลาง (หน้า-กลาง-หลัง) เมื่อพิจารณาทั้งระบบ.....	68
รูปที่ 4.13	อัตราการรู้จำแบบไม่เขียนกับผู้พูดของข้อมูลทดสอบสำหรับ หน่วยเสียงสารกลุ่มที่ 5 หรือสารต่ำ (หน้า-กลาง-หลัง) เมื่อพิจารณาทั้งระบบ.....	69

รูปที่ 4.14 อัตราการรู้จ้าแบบไม่เขียนกับผู้พูดของข้อมูลทดสอบสำหรับ หน่วยเสียงสาระกลุ่มที่ 6 หรือสาระหน้า (สูง-กลาง-ต่ำ) เมื่อพิจารณาห้องระบบ.....	70
รูปที่ 4.15 อัตราการรู้จ้าแบบไม่เขียนกับผู้พูดของข้อมูลทดสอบสำหรับ หน่วยเสียงสาระกลุ่มที่ 7 หรือสาระกลาง (สูง-กลาง-ต่ำ) เมื่อพิจารณาห้องระบบ.....	71
รูปที่ 4.16 อัตราการรู้จ้าแบบไม่เขียนกับผู้พูดของข้อมูลทดสอบสำหรับ หน่วยเสียงสาระกลุ่มที่ 8 หรือสาระหลัง (สูง-กลาง-ต่ำ) เมื่อพิจารณาห้องระบบ.....	72
รูปที่ 4.17 อัตราการรู้จ้าแบบไม่เขียนกับผู้พูดของข้อมูลทดสอบสำหรับหน่วยเสียงสาระกลุ่มที่ 9.....	73
รูปที่ 4.18 อัตราการรู้จ้าแบบไม่เขียนกับผู้พูดของข้อมูลทดสอบสำหรับหน่วยเสียงสาระ ของระบบที่มีการแบ่งกลุ่มตามความถี่ฟอร์เม้นท์ 1 ความถี่ฟอร์เม้นท์ที่ 2 และระบบที่ไม่มีการแบ่งกลุ่มตามความถี่ฟอร์เม้นท์.....	74
รูปที่ 4.19 แบบจำลองแลคแพนغاพิสโตแกรมช่วงเวลาความยาวของเสียงสาระอี-อี.....	79
รูปที่ 4.20 แบบจำลองแลคแพนغاพิสโตแกรมช่วงเวลาความยาวของเสียงสาระอี-เอ.....	80
รูปที่ 4.21 แบบจำลองแลคแพนغاพิสโตแกรมช่วงเวลาความยาวของเสียงสาระอะ-อา.....	81
รูปที่ 4.22 ผลการรู้จ้าสาระเสียงสัน-ยา.....	83
รูปที่ ข.1 ตัวอย่างสเปกตรัมของหน่วยเสียงสาระอี.....	92
รูปที่ ข.2 ตัวอย่างสเปกตรัมของหน่วยเสียงสาระอือ.....	93
รูปที่ ข.3 ตัวอย่างสเปกตรัมของหน่วยเสียงสาระอู.....	94
รูปที่ ข.4 ตัวอย่างสเปกตรัมของหน่วยเสียงสาระเอ.....	95
รูปที่ ข.5 ตัวอย่างสเปกตรัมของหน่วยเสียงสาระเออ.....	96
รูปที่ ข.6 ตัวอย่างสเปกตรัมของหน่วยเสียงสาระโ◌.....	97
รูปที่ ข.7 ตัวอย่างสเปกตรัมของหน่วยเสียงสาระเออ.....	98
รูปที่ ข.8 ตัวอย่างสเปกตรัมของหน่วยเสียงสาระอา.....	99
รูปที่ ข.9 ตัวอย่างสเปกตรัมของหน่วยเสียงสาระօ.....	100

บัญชีคำศัพท์

ขั้นตอนวิธีการ	algorithm
โครงข่ายประสาทเทียม	artificial neural networks
อัตโนมัติ	automatic
การส่งค่าข้อมูลกลับ	backpropagation
คำพูดต่อเนื่อง	connected words
น้ำหนักการเชื่อมต่อ	connection weight
พยัญชนะ	consonant cluster
หน่วยเสียงพยัญชนะ	consonantal phoneme
เสียงพูดต่อเนื่อง	continuous speech
สารผสม	diphthong
การรวมวิธีทางจุดลินสุดเสียงพูด	endpoint detection
ค่าผิดพลาดผ่านระดับ	error threshold
ค่าลักษณะสำคัญ	feature
การสกัดค่าลักษณะสำคัญ	feature extraction
การวัดค่าลักษณะสำคัญ	feature measurement
ความถี่ฟอร์เม้นท์	formant frequency
กรอบสัญญาณ	frame
ความถี่มูลฐาน	fundamental frequency
ขั้นซ่อนตัว	hidden layer
ขั้นข้อมูลเข้า	input layer
คำโดด	isolated word
การวนซ้ำ	iteration
อัตราการเรียนรู้	learning rate
จุดต่ำสุดเฉพาะที่	local minimum
สัมประสิทธิ์การประมาณพื้นแซงเส้น	linear prediction coefficient
ค่าผิดพลาดกำลังสองเฉลี่ย	mean squared error
ค่าคงที่เมมเบรน	momentum constant
สารเดี่ยว	monophthong

โนด	node
ความไม่เป็นเชิงเส้น	nonlinearity
ชั้นข้อมูลออก	output layer
การจำแนกปูแบบ	pattern classification
การรู้จำปูแบบ	pattern recognition
หน่วยเสียง	phoneme
การเน้นล่วงหน้า	preemphasis
สัมประสิทธิ์การสะท้อน	reflection coefficient
ความถี่ซักตัวอย่าง	sampling frequency
การประมวลผลสัญญาณเบื้องต้น	signal preprocessing
ผลตอบเป้าหมาย	target output
จุดเปลี่ยนระดับ	threshold
หน่วยเสียงวรรณยุกต์	tonal phoneme
พังก์ชันถ่ายโอน	transfer function
เสียงอโขะ	unvoiced
เส้นเสียง	vocal cords
ช่องทางเดินเสียง	vocal tract
เสียงโขะ	voiced
หน่วยเสียงสระ	vowel phoneme
พังก์ชันกรอบ	window function

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย